

Štvrtok 22. októbra 2020

P9_TA(2020)0282

Budúcnosť európskeho vzdelávania v kontexte pandémie COVID-19

Uznesenie Európskeho parlamentu z 22. októbra 2020 o budúcnosti európskeho vzdelávania v kontexte pandémie COVID-19 (2020/2760(RSP))

(2021/C 404/08)

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 165 a 166 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
 - so zreteľom na článok 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a na Protokol č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality,
 - so zreteľom na článok 14 Charty základných práv Európskej únie,
 - so zreteľom na medziinštitucionálne vyhlásenie európskeho piliera sociálnych práv⁽¹⁾,
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 30. septembra 2020 o vytvorení európskeho vzdelávacieho priestoru do roku 2025 (COM(2020)0625),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 30. septembra 2020 s názvom Akčný plán digitálneho vzdelávania 2021 – 2027: Prispôsobenie vzdelávania a odbornej prípravy digitálnemu veku (COM(2020)0624),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 1. júla 2020 s názvom Európsky program v oblasti zručností pre udržateľnú konkurencieschopnosť, sociálnu spravodlivosť a odolnosť (COM(2020)0274),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie zo 17. januára 2018 o akčnom pláne digitálneho vzdelávania (COM(2018)0022),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie zo 14. novembra 2017 s názvom Posilňovanie európskej identity vzdelávaním a kultúrou (COM(2017)0673),
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. apríla 2020 o koordinovaných opatreniach EÚ na boj proti pandémie COVID-19 a jej dôsledkom⁽²⁾,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 11. decembra 2018 s názvom Vzdelávanie v digitálnej ére: výzvy, príležitosti a poučenia pre tvorbu politík EÚ⁽³⁾,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 12. júna 2018 o modernizácii vzdelávania v EÚ⁽⁴⁾,
 - so zreteľom na otázky pre Radu a Komisiu o budúcnosti európskeho vzdelávania v kontexte pandémie COVID-19 (O-000052/2020 – B9-0020/2020 a O-000053/2020 – B9-0021/2020),
 - so zreteľom na článok 136 ods. 5 a článok 132 ods. 2 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na návrh uznesenia Výboru pre kultúru a vzdelávanie,
- A. keďže v súlade s Európskym pilierom sociálnych práv je prístup ku kvalitnému a inkluzívnemu vzdelávaniu a celoživotnému vzdelávaniu základným ľudským právom a nevyhnutným predpokladom nadobúdania a udržiavania zručností, plnej a aktívnej účasti na živote spoločnosti a účinného prístupu k vyvíjajúcemu sa trhu práce;
- B. keďže podľa organizácie UNESCO postihlo zatvorenie vzdelávacích inštitúcií a inštitúcií odbornej prípravy počas vrcholu krízy spôsobenej pandemiou COVID-19 takmer 1,6 miliardy vzdelávajúcich sa osôb vo viac ako 190 krajinách, t. j. 94 % celosvetového počtu týchto osôb; keďže dôsledky krízy naďalej pociťuje viac ako 60 % študentov na celom svete; keďže menej ako 25 % krajín s nízkymi príjmami poskytlo nejakú formu dištančného vzdelávania; keďže v najrozvinutejších krajinách sveta malo prístup k digitálnemu vzdelávaniu približne 90 % žiakov, pričom bez prístupu k vzdelávaniu zostalo zvyšných 10 %⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 428, 13.12.2017, s. 10.

⁽²⁾ Prijaté texty, P9_TA(2020)0054.

⁽³⁾ Prijaté texty, P8_TA(2018)0485.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 28, 27.1.2020, s. 8.

⁽⁵⁾ Brookings Institution, apríl 2020.

Štvrtok 22. októbra 2020

- C. keďže v EÚ naďalej existujú výrazné rozdiely a v niektorých členských štátoch je až 32 % žiakov niekoľko mesiacov bez akéhokoľvek prístupu k vzdelávaniu; keďže príčinou tohto nedostatočného prístupu k vzdelávaniu u mnohých študentov bolo chýbajúce digitálne vybavenie, nedostatočné digitálne zručnosti či už existujúce znevýhodnenie; keďže dokonca aj v prípadoch, keď študenti prístup k digitálnemu vzdelávaniu mali, i tak sa museli často učiť bez podpory učiteľa, spolužiakov alebo domácej podpory a niekedy aj v nestabilnom domácom prostredí;
- D. keďže pandémia COVID-19 spôsobila azda najvážnejšie narušenie svetových systémov vzdelávania a odbornej prípravy v histórii, pričom celej generácii študentov hrozia straty v oblasti štúdia, a keďže pandémia by mohla zvrátiť pokrok dosiahnutý v priebehu niekoľkých desaťročí; keďže tieto straty pravdepodobne povedú k nižším budúcim príjmom dotknutej generácie a takisto môžu mať negatívny vplyv na rast produktivity práce a konkurencieschopnosť Únie ako celku; keďže tá istá generácia čelí vstupu na trh práce, ktorý je výrazne ovplyvnený hospodárskou krízou spôsobenou pandémiou COVID-19;
- E. keďže vzdelávacie zariadenia majú oveľa širšiu spoločenskú a výchovnú úlohu a prispievajú k telesnému a duševnému zdraviu svojich študentov; keďže sa ukázalo, že nedostatočná priama interakcia medzi učiteľmi a študentmi má badateľný vplyv na pohodu a duševné zdravie vzdelávajúcich sa osôb; keďže pandémia podčiarkla rozhodujúcu úlohu, ktorú v oblasti vzdelávania a v spoločnosti zohrávajú učители; keďže učители a ďalší pedagogickí pracovníci sú často preťaženi, čo len potvrdzuje, aké potrebné je vo väčšej miere ich podporovať a prejavíť im za ich prácu viac uznania;
- F. keďže kríza urýchlila prechod na digitálne vzdelávanie a stimulovala inovácie v oblasti vzdelávania, napríklad zlepšenie možností elektronického vzdelávania; keďže investície do spoločností v oblasti vzdelávacích technológií v uplynulých rokoch zlepšili riešenia v odvetví online vzdelávania a elektronického učenia sa; keďže pri podpore inovácií v sektore vzdelávania zohrávajú dôležitú úlohu partnerstvá medzi podnikmi a vzdelávacími zariadeniami; keďže vzdelávacie zariadenie by malo mať i naďalej posledné slovo pri rozhodovaní o vzdelávacom obsahu;
- G. keďže náhly prechod na hromadné elektronické učenie sa a dištančné vzdelávanie, ktorý vyvolala kríza, zároveň odhalil obrovské medzery v koncepcii a realizácii politiky digitálneho vzdelávania v Európskej únii aj vo všetkých členských štátoch; keďže kríza podobne poukázala na potrebu intenzívnejšej spolupráce a koordinácie medzi členskými štátmi v oblasti politiky vzdelávania a odbornej prípravy;
- H. keďže náhla digitálna transformácia nastala v situácii, keď 43 % Európanov nemá základné digitálne zručnosti⁽⁶⁾; keďže existuje priama súvislosť medzi členským štátom pobytu a miestom pobytu v členskom štáte, sociálno-ekonomickým postavením, vekom, príjmom, úrovňou vzdelania a zamestnaním na jednej strane a úrovňou digitálnej gramotnosti na druhej strane; keďže digitálna transformácia a využívanie nových technológií majú vplyv na trh práce a vyžadujú si vyššiu úroveň digitálnej gramotnosti;
- I. keďže pandémia predstavuje príležitosť prehodnotiť budúcnosť vzdelávania;
- J. keďže cieľom Komisie je vytvoriť do roku 2025 európsky vzdelávací priestor;
- K. keďže politická dohoda, ktorú dosiahla Európska rada o viacročnom finančnom rámci (VFR) na roky 2021 – 2027, by znamenala výrazné zníženie prostriedkov pre hlavné vzdelávacie programy, ako je Erasmus+; keďže Európsky parlament opakovane požadoval ambiciózný rozpočet na vzdelávacie programy; keďže súčasná hospodárska kríza by nemala viesť k zníženiu verejných výdavkov na vzdelávanie;
- L. keďže v súlade so zásadou subsidiarity patrí politika vzdelávania do výlučnej právomoci členských štátov, pričom Únia zohráva podpornú a koordinačnú úlohu;
1. víta tvorivosť a vynaliezavosť, ktoré preukázali inštitúcie vzdelávania a odbornej prípravy, najmä ich pedagogickí zamestnanci, študenti a rodičia pri prispôbovaní sa online a dištančnému vzdelávaniu, najmä v rýchlo sa meniacej situácii a neistých časoch; rovnako víta pozitívny príklad občanov, občianskej spoločnosti a poskytovateľov neformálneho vzdelávania pri prispôbovaní svojich vzdelávacích postupov a rozvoji iniciatív, ktoré umožnili pokračovať vo vzdelávaní;

⁽⁶⁾ Index digitálnej ekonomiky a spoločnosti 2019.

Štvrtok 22. októbra 2020

žiada intenzívnejšie úsilie zamerané na rozšírenie a zviditeľnenie účinných iniciatív a na podporu najlepších postupov vo všetkých sektoroch vzdelávania; vyzýva Komisiu, aby členským štátom poskytla platformu na výmenu osvedčených postupov a v tejto súvislosti preskúmala možnosti nových iniciatív ako vytvorenie online európskej univerzity;

2. zdôrazňuje však, že náhla digitálna transformácia v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy odhalila aj digitálnu priepasť, pokiaľ ide o prístup k digitálnej infraštruktúre a zariadeniam, kvalitu online vyučovania a zručnosti študentov, učiteľov a školiteľov;

3. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v Európe máme stále žiakov a študentov, ktorí nemajú prístup k digitálnemu vzdelávaniu; pripomína potrebu zlepšiť pripojiteľnosť na európskej úrovni, najmä vo vidieckych a odľahlých oblastiach, a posilniť prístup k digitálnemu vybaveniu; poukazuje na priekopnícke inovácie v oblasti vzdelávacích počítačov, tabletov a softvéru v Európe;

4. vyjadruje znepokojenie nad nedostatkom digitálnych zručností medzi učiteľmi a študentmi, ktorý bráni účinnému digitálnemu vzdelávaniu; preto pripomína, že treba investovať do možností zlepšovania zručností a profesijného rozvoja učiteľov a školiteľov v celej Európe s cieľom zabezpečiť, že digitálne zručnosti budú nielen mať, ale takisto ich dokážu vyučovať; poukazuje na hodnotu mobility učiteľov a výmeny znalostí ako kľúčového nástroja v tejto súvislosti a vyzýva Komisiu, aby takéto aktivity ďalej podporovala;

5. poznamenáva, že kríza ovplyvnila jednotlivé sektory vzdelávania a odbornej prípravy v rôznej miere, pričom inštitúcie vysokoškolského vzdelávania často dosahujú lepšie výsledky vďaka už existujúcej infraštruktúre, zdrojom a skúsenostiam s digitálnymi nástrojmi; zdôrazňuje, že narušenie vzdelávania v ranom detstve, školského vzdelávania, odborného vzdelávania a prípravy, vzdelávania dospelých a neformálneho vzdelávania má závažnejší charakter, a vyzýva na intenzívnejšie úsilie zamerané na účinné dištančné vzdelávanie v týchto odvetviach; pripomína, že v tejto súvislosti je potrebná primeraná finančná podpora;

6. vyzýva Komisiu, aby zhromažďovala, posudzovala a uverejňovala údaje z členských štátov o vplyve pandémie na účasť vzdelávajúcich sa osôb na dištančnom vzdelávaní s osobitným dôrazom na prípady, keď sa na ňom nemohli zúčastniť pre nedostatok digitálnych prostriedkov; okrem toho vyzýva Komisiu, aby zhromažďovala údaje o digitálnych zručnostiach učiteľov v členských štátoch;

7. so znepokojením konštatuje, že medzery v digitálnom vzdelávaní prehĺbili existujúce nerovnosti, a to tak medzi členskými štátmi, ako aj priamo v nich, a majú nepríjemný vplyv na tých, ktorí už čelili sociálnemu, ekonomickému alebo inému znevýhodneniu, na osoby s poruchami učenia a osoby so zdravotným postihnutím, ako aj na vzdelávajúce sa osoby patriace k ďalším zraniteľným skupinám alebo menšinám; zdôrazňuje, že odstránenie tejto digitálnej priepasti musí byť okamžitou prioritou;

8. okrem toho pripomína dôležitú sociálnu úlohu, ktorú zohrávajú školy a iné vzdelávacie zariadenia, napríklad pri poskytovaní prístupu k pravidelným jedlám i duchovnej podpore; zdôrazňuje negatívne účinky opatrení na obmedzenie pohybu na duševné zdravie a pohodu žiakov a študentov v spojení so stresom súvisiacim s hodnotením a odlúčením od rovesníkov;

9. víta preto úsilie pedagogických pracovníkov a členských štátov o zabezpečenie toho, aby sa mohlo obnoviť prezenčné vzdelávanie v prostredí, ktoré je z hľadiska ochorenia COVID-19 bezpečné; vyzýva všetky členské štáty, aby prijali opatrenia potrebné na zaistenie prezenčného vzdelávania pre všetkých; uznáva výzvu, ktorou je znovuotvorenie vzdelávacích inštitúcií, a vyjadruje poľutovanie nad nedostatočnou koordináciou a výmenou najlepších postupov na európskej úrovni; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby úzko spolupracovali s cieľom minimalizovať zdravotné riziká pre zamestnancov a študentov a maximalizovať možnosti pokračovania v prezenčnom vzdelávaní; zároveň sa domnieva, že v prípade ďalšieho obmedzenia pohybu musia byť vzdelávacie inštitúcie vybavené tak, aby mohli poskytovať kvalitné digitálne vzdelávanie všetkým študentom a venovať pozornosť ich duševnému zdraviu a pohode, a to aj v spolupráci s rodičmi a inými zainteresovanými stranami;

10. zdôrazňuje, že sociálne nerovnosti a nerovnosti v oblasti vzdelávania často vznikajú v ranom detstve a v dospelosti sa zvyčajne zväčšujú, keďže nižšie dosiahnuté vzdelanie spravidla vedie k horším vyhliadkam týkajúcim sa zamestnania, čo má zase obvykle za následok obmedzený prístup k odbornej príprave na pracovisku i k možnostiam rozvoja;

Štvrtok 22. októbra 2020

11. vyjadruje znepokojenie nad rozdielnou úrovňou digitálnej negramotnosti, ktorú kríza ešte zvýraznila, pričom mnohí ľudia majú problémy so základnou ochranou údajov na internete, s kybernetickou bezpečnosťou a informačnou gramotnosťou; v tejto súvislosti zdôrazňuje osobitnú výzvu, ktorou sú dezinformácie a falošné správy; podčiarkuje dôležitosť výučby základných digitálnych zručností a zručností informačnej gramotnosti prostredníctvom skutočného prístupu celoživotného vzdelávania a zdôrazňuje potrebu zlepšiť prístup k výučbe digitálnych zručností pre starších ľudí a ľudí zo znevýhodnených skupín; žiada, aby sa v revidovanom akčnom pláne digitálneho vzdelávania zakotvili rozsiahle európske iniciatívy v oblasti digitálnej gramotnosti;

12. domnieva sa, že hlavným ponaučením z tejto krízy je, že stredobodom budúcej politiky Únie v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy musia byť začleňovanie a rovnaké príležitosti, a to tak z hľadiska prístupu, ako aj kvality;

13. zdôrazňuje, že kríza poukázala na to, že pri koncipovaní a realizácii politiky vzdelávania treba uplatňovať aj prístup založený na spoluvytváraní a účasti viacerých zainteresovaných strán vrátane učiteľov a školiteľov, študentov a žiakov, poskytovateľov neformálneho vzdelávania a odbornej prípravy, rodičov, podnikov, občianskej spoločnosti, odborových zväzov a miestnych orgánov; pripomína, že vzdelávanie sa uskutočňuje vo formálnom, v neformálnom aj informálnom prostredí a že tvorba politík sa musí orientovať na tento prístup zohľadňujúci viaceré prostredia;

14. vyjadruje presvedčenie, že kríza ponúka príležitosť na dôkladnú úvahu o budúcej orientácii politiky vzdelávania a odbornej prípravy a jej mieste v rámci širšej agendy obnovy po pandémie; zdôrazňuje ústrednú úlohu, ktorú zohráva vzdelávanie pri ekologickej a digitálnej transformácii; pripomína, že európska zelená dohoda uznáva kľúčovú úlohu škôl, inštitúcií odbornej prípravy a univerzít pri podnecovaní zmien;

15. okrem toho sa domnieva, že nastal čas prehodnotiť a modernizovať učebné osnovy a metódy vzdelávania a urýchliť tempo zmien; nabáda členské štáty, aby prijali digitalizáciu a inovácie a zabudovali nové a vznikajúce technológie, ako sú umelá inteligencia, blockchain, adaptívne vzdelávacie riešenia a gamifikácia, do svojich systémov vzdelávania a odbornej prípravy inteligentným spôsobom zameraným na vzdelávajúce sa osoby; zdôrazňuje potrebu preskúmať vplyv inovatívnych technológií vo vzdelávaní a podporovať najlepšie príklady na európskej úrovni; pripomína dôležitosť právnych a etických zásad, ktoré sú základom duševného vlastníctva v kontexte digitálneho vzdelávacieho obsahu; zdôrazňuje, že využívanie digitálnych technológií by sa malo do vzdelávania začleniť už od raného veku a malo by ísť ruka v ruku s riadnym dohľadom dospelých a profesionálnym dohľadom, ako aj s najprísnejšími normami ochrany údajov a autorských práv;

16. zdôrazňuje, že priamu interakciu medzi učiteľmi a študentmi nemožno nahradiť a že získanie medziľudských a sociálnych zručností možno účinne zabezpečiť len prostredníctvom prezenčného vzdelávania; domnieva sa preto, že hoci je pravdepodobné, že pandémia je predzvesťou prechodu na hybridnejší model vzdelávania, pri ktorom sa prezenčná forma učenia sa v triede skombinuje s možnosťami elektronického vzdelávania, stredobodom vzdelávania a odbornej prípravy musí zostať prezenčné vzdelávanie; pripomína dôležitosť štúdia humanitných vied a domnieva sa, že sú nevyhnutné, keďže dopĺňajú oblasti vedy, technológií, inžinierstva, umenia a matematiky, ako aj podnikateľské zručnosti;

17. domnieva sa, že lepšia spolupráca a koordinácia medzi členskými štátmi a ambicióznejšia politika Únie v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy by zvýšili účinnosť reakcie na krízu COVID-19, a vyzýva Úniu, aby v budúcnosti zohrávala aktívnejšiu koordinačnú úlohu;

18. vyzýva preto Komisiu, aby navrhla odvážny politický rámec pre budúcu európsku politiku vzdelávania, ktorý zmení európsky vzdelávací priestor z voľnej vízie založenej na všeobecných zásadách na konkrétny pracovný program so súborom merateľných cieľov a takisto umožní, aby sa automatické vzájomné uznávanie kvalifikácií, diplomov a období štúdia v zahraničí stalo v Únii realitou najneskôr do roku 2025; nalieha vo vyzýva Komisiu, aby zaujala podobne odvážny prístup k modernizovanému akčnému plánu digitálneho vzdelávania a prešla zo súboru rozdielných opatrení na plnohodnotnú stratégiu digitálnych zručností a vzdelávania; trvá na tom, aby Komisia aktívne zapojila Európsky parlament vo všetkých fázach tvorby politík;

19. trvá na tom, že budúca európska politika v oblasti vzdelávania musí byť založená na spoločnom politickom rámci, ktorý zabezpečí, aby sa príslušné politické iniciatívy, napríklad európsky program v oblasti zručností, európsky vzdelávací priestor, akčný plán digitálneho vzdelávania, záruka pre mladých ľudí a záruka pre deti, dopĺňali a podporovali jasné celkové politické ciele; domnieva sa, že rozmer vzdelávania musí byť súčasťou dialógu s občanmi, napríklad počas nadchádzajúcej konferencie o budúcnosti Európy;

Štvrtok 22. októbra 2020

20. konštatuje, že pokrok smerom k vytvoreniu európskeho priestoru vysokoškolského vzdelávania je oveľa výraznejší než podobné procesy v iných sektoroch vzdelávania; nalieha preto vyzýva Komisiu, aby sa viac zamerala na iné sektory vzdelávania, najmä vzdelávanie v ranom detstve, školské vzdelávanie, vzdelávanie dospelých a odborné vzdelávanie a prípravu, a to prostredníctvom celoživotného vzdelávania;
21. pripomína, že program Erasmus+ je primárnym nástrojom financovania na podporu vytvorenia európskeho vzdelávacieho priestoru; zdôrazňuje hodnotu nástrojov vyvinutých s podporou programu Erasmus+ na vytváranie a výmenu vzdelávacích zdrojov, napríklad prostredníctvom programu eTwinning, a na rozvoj modulov odbornej prípravy učiteľov, napríklad pomocou platformy School Education Gateway; domnieva sa, že ak majú byť takéto nástroje skutočným prínosom pre dištančné vyučovanie a učenie sa, mali by sa rozšíriť, lepšie financovať a aktívne propagovať v rámci vzdelávacej komunity; pripomína, že podporuje program Erasmus+ s cieľom doplniť – ale nie nahradiť – mobilitu virtuálnymi nástrojmi vzdelávania a spolupráce; poukazuje na cenný prínos viacerých pilotných projektov a prípravných akcií súvisiacich so vzdelávaním (PPPA), ktoré navrhol Európsky parlament, a žiada, aby sa úspešné PPPA začlenili do politiky a programov;
22. okrem toho zdôrazňuje potenciálny prínos centier excelentnosti odborného vzdelávania a prípravy, iniciatívy DiscoverEU a iniciatívy „Európske univerzity“ k európskemu vzdelávaciemu priestoru; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že revidovaný návrh Komisie z mája 2020 týkajúci sa viacročného finančného rámca (VFR), ktorý Európska rada v júli 2020 ešte viac zredukovala, obmedzuje program Erasmus+ o financovanie potrebné na realizáciu týchto hlavných iniciatív bez toho, aby to malo vplyv na kľúčové časti programu, najmä na rozšírenie príležitostí vzdelávacej mobility a zvýšenie inkluzívnosti programu;
23. zdôrazňuje, že rôzne programy financovania Únie môžu podporovať politiku vzdelávania; vyzýva Komisiu, aby uprednostnila ciele investície do digitálnej infraštruktúry a vybavenia pre vzdelávacie zariadenia a študentov s cieľom umožniť dištančné a online vzdelávanie s osobitným dôrazom na digitálne zariadenia a prístup k internetu vo vzdialených a vidieckych oblastiach; zdôrazňuje, že na tento účel možno použiť Nástroj na prepájanie Európy, Mechanizmus na podporu obnovy a odolnosti a Európsky fond regionálneho rozvoja;
24. podčiarkuje, že kvalitné vzdelávacie systémy sú základom globálnej konkurencieschopnosti EÚ, a pripomína, že fungujúce systémy vzdelávania a odbornej prípravy si vyžadujú vysokú úroveň verejných investícií; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ambiciózne politiky bez príslušného financovania nie sú dôveryhodné; vyjadruje hlboké poľutovanie nad tým, že medzi programy, na ktoré sa vzťahujú rozpočtové škrty v politickej dohode o budúcom VFR dosiahnutej na júlovom zasadnutí Európskej rady, patria najmä programy, ktoré podporujú politiky vzdelávania a odbornej prípravy, najmä Erasmus+, Horizont Európa a Európsky sociálny fond plus; opakuje svoju výzvu, aby sa rozpočet programu Erasmus+ v porovnaní s rozpočtom vo VFR na roky 2014 – 2020 strojnásobil; vyzýva členské štáty, aby ambicióznym spôsobom využívali finančné prostriedky dostupné vďaka plánu obnovy s cieľom stimulovať investície do vzdelávania; nabáda členské štáty, aby výrazne zvýšili verejné výdavky na vzdelávanie;
25. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.
-